Zákon ze dne 17. října 1919, č. 569 sb. z. a nař., byl doplněn prováděcím nařízením ministerstva sociální péče ze dne 20. října 1919, č. 25957/III. Zejména byly okresní správy politické vyzvány, aby každých 14 dní předkládaly ministerstvu sociální péče statistické výkazy počtu nezaměstnaných dle pracovních odvětví a výkazy výše vyplacených podpor.

Tyto zprávy docházejí však tak neúplné, že posud nebylo možno sestaviti z nich přesný obraz počtu nezaměstnaných za poslední dobu.

Z připojených přehledů B a C je viděti, jak ubývá počtu podporovaných osob a výše vyplacených podpor. Dociluje se toho tím, že ministerstvo sociální péče jednak zastavuje úplně výplatu podpor v těch okresích, kde se zlepšily pracovní poměry, jednak omezuje podpory na určitá pracovní odvětví (zejména textilní), vylučujíc ty druhy nezaměstnaných, po nichž je na hospodářském trhu poptávka. Z toho důvodu je třeba míti na zřeteli, že nezaměstnaných je více než těch, kteří dostávají podpory.

Z dalších výkazů z listopadu a z prosince 1919, které budou později uveřejněny, bude patrno, že v poslední době nezaměstnanost opět silně stoupá; její příčiny jsou netoliko v tom, že nastalou zimou byly zastaveny práce pod širým nebem, nýbrž zejména dlužno hledati je v nedostatku surovin v textil. průmyslu a v nedostatku uhlí. Zvláště je citelně postižen sklářský průmysl, který nemůže dostáti velkým objednávkám z ciziny, protože nemá uhlí k výrobě zboží, ačkoli by jeho vývozem bylo možno opatřiti cizí valutu.

Jiní výrobci mají sice dostatečné zásoby surovin (bavlny, kovů atd.), ale jejich závody stojí a dělnictvo je odkázáno na podpory v nezaměstnanosti, protože faktické dodávky uhlí zůstávají daleko za slíbeným přídělem. Ministerstva sociální péče docházejí denně zprávy o zastavení výroby v různých průmyslových závodech a počet nezaměstnaného dělnictva vzrůstá v některých městech o tisíce.

Otázka těžby a dopravy uhlí je v této době hlavní podmínkou, na níž závisí vzrůst či úbytek nezaměstnanosti dělnictva.

Sociální ústav.

Na čtvrtek dne 30. října sezval ministr sociální péče dr. Winter do knihovny zemské politické správy přední české pracovníky na poli sociálním k poradě o otázce založení dávno želaného českého sociálního ústavu vědeckého. K poradě dostavili se pozvaní v hojném počtu, což nejlépe ukazuje na zájem, s kterým se myšlenka vybudování nového vědeckého institutu setkala.

Schůzi zahájil ministr Dr. Winter, uvítav přítomné a děkuje za vyhovění pozvání. Dovolte mi — pravil — abych úvodem řekl:

Když byla vláda konstituována a byl mi svěřen úřad ministra sociální péče, mezi věcmi, které jsem si napsal, že mají býti provedeny, bylo také zřízení sociálního musea. Viděl jsem instituce takové v cizině a pozoroval jsem, jakou cenu to má, když materiál sociální je pohromadě. Viděl jsem, jak jest vyhledáván vědeckými širokými kruhy, jak výchovně sebrání materiálu a ukázka jeho působí na veřejnost a tu jsem soudil, že bude účelno a záhodno, abychom sociální museum zřídili také zde. Jest známo, že o věci té mluvilo se v letech dřívějších a že zřízení jeho narazilo jako obyčejně na obtíže finanční, myslel jsem ale, že tyto obtíže v nově zřízeném státě poměrně snadno pohynou. Poměry nevyvinuly se, jak jsem očekával, bylo nutno dříve pozornost věnovati úřadu nežli zřízení sociálního musea, ale věc u nás neusnula, naopak soukromými úradami nabyla širšího rozsahu, nežli jak jsem původně měl za to. Z myšlénky sociálního musea vzniká myšlénka, zříditi sociální ústav. Sociální ústav měl by ovšem kompetenci daleko větší, než, jak jsem si původně představoval, sociální museum. Dovolil jsem si pozvati Vás se žádostí, abyste se o něm a o způsobu jeho realisování rozhodli a uznáte-li za účelno, pomocnou rukou k jeho uskutečnění přispěli.

Na to udělil ministr slovo referentu dru. Šternovi, jenž přednesl tento výklad:

Kdo čte Masarykovu stať „O Dělnické Akademii" v Naší Době z roku 1897, postřehne, že tehdy u nás byla prvně vyslovena idea sociálního ústavu, k jehož ustavení má se dnes přikročiti. Masaryk ve své stati žádá, aby dělnické a sociální otázky vůbec byly vědecky studovány a projednávány ve specielní škole a diskusích. Řada Masarykových žáků, vychována touto jeho vědecko-sociální metodou, všímala si v cizině sociálních ústavů a museí, o kterých právě v letech 1912 a 1913 obšírněji se rozepsal, žel záhy zemřelý Dr. Gustav Čádek, Josef Tomas a redaktor Hájek a pobádali k založení podobné instituce u nás.

Ovšem uskutečniti vybudování podobného českého ústavu v Rakousku bylo těžko; ve Vídni nebylo dosti sociálního smyslu a v Praze prostředků. Naše jediná universita neměla ani samostatného socioligického semináře, odděleného od filosofického. Před válkou roku 1912 z iniciativy a za vedení Dr. Alice Masarykové a docenta Dra. Beneše byla založena na základě svépomocném, studentském sociologická sekce, která se pokusila plniti dvojí úkol: jednak nahraditi universitní seminář, jednak vytvořiti středisko, z něhož měla vyrůsti česká vědecká sociologická společnost. V semináři byly probírány otázky čistě konkretní, na příklad problém populační, na počátku války, v oddělení vedeném Drem. Benešem, průvodní sociální a hospodářské jevy válkou vyvolané, a v oddělení praktickém byla pozorována sociální fakta, zejména ve směru péče o zanedbanou mládež, vyšetřovány a popisovány jednotlivé případy sociální bídy. První úkol sociologické sekce vyplní nyní jistě řádně vybavený universitní sociologický seminář.

Druhý úkol vědecké společnosti nechť splní zamýšlený sociální ústav. Státní samostatností a vytvořením ministerstva sociální péče s potřebnou vědeckou výzbrojí jest dána půda á možnost k oka-

mžitému založení sociálního ústavu poměrně v takových rozměrech, jaké známe v cizině. K uskutečnění takového ústavu pracuje se od prvých dnů zřízení ministerstva. Vědecká výzbroj ministerstva byla jednou z prvých starostí našeho, úřad odborně vedoucího ministra. Při ministerstvu zřízena byla k účelům úředním knihovna a čítárna odborných revuí. Při vybavování této nebyl brán pouze zřetel k okamžité úzké úřední potřebě, nýbrž bylo dbáno zároveň toho, aby knihovna mohla v dohledné době plniti poslání veřejné odborné knihovny.

Dnes, přes obtížné spojení s cizinou, knihovna obsahuje asi 1400 svazků vědeckých děl, z oboru sociální politiky, sociálního zákonodárství a sociologie. Snahou této knihovny též bude získati veškerou i starší českou literaturu zmíněných oborů a bibliograficky ji zpracovat.

V čítárně jest vyloženo 40 odborných revuí, dalších 60 cizojazyčných revuí je objednáno a dosud nedošlo. Knihovna a čítárna během několika let jistě bude s to poskytovati odborníkům dostatečný přehled současné světové tvorby. Právě vyšlo již 3. a 4. číslo Sociální Revue, věstníku to ministerstva sociální péče, který vedle části úřední, přinášející naše sociálně-politické zákony a nařízení a zásadní výnosy ministerstva sociální péče, přináší v části revuální odborné stati úředníků i jiných odborných přispívatelů. Revue vzhledem k zaneprázdnění našich úředníků a odborníků z kruhů neúřed. osobností, není dosud na žádoucí výši, jako veškeré naše revue v nynější době, ale základ jakožto časopisu přísně vědeckého jest jí od počátku dán. Revue tato by mohla zároveň plniti úkol věstníku sociálního ústavu, stejně i knihovna, která při revui bude vydávána.

Z denních listů v ministerstvu pořizují se výstřižky a rovněž úřední materiál, zejména doklady oddělení legislativního budou metodicky seřazovány v archivu, který pro studium sociálních poměrů u nás bude pramenem jistě významným, zejména, bude-li doplněn dary, jako na příklad doklady a látkou, sebranou při příležitosti různých dělnických výstav a uloženou v archivech ústředních odborových organisací. Knihovna, čítárna a chystaný archiv, budou umístěny, jakmile pomine uhelná nouze, ve velkém sále budovy ministerstva, kterého zároveň bude možno použíti jakožto zasedací a přednáškové síně.

Tím jsou dány technické předpoklady sociálního ústavu a vyřešena otázka finanční, jež se pravidelně uskutečnění kulturních institucí staví v cestu. Bude-li takovýto sociální ústav přičleněn k ministerstvu, bude toto i jeho úředníci ve stálém, neúředním, duševním styku se zástupci bezprostředních zájemníků na sociálním zákonodárství a s kruhy odbornými. Nemá-li úřad ustrnouti, a ministerstvo je ve svém oboru vedoucím úřadem v republice, nemají-li se z úředníků státi byrokrati, nemá-li býti veřejností popoháněn, pak nestačí občasné ankety neb schůze poradních sborů, jako tomu bylo v Rakousku, nýbrž úředníci musí býti ve stálém, ideovém, bezprostředním styku s představiteli těch, kteří jsou hlasateli sociálních tužeb dne a s teoretiky věd sociálních, s nimiž jest jim na vědeckém poli společně pracovat a soutěžiti. Proto nejen z úspor-

ných a technických důvodů, ale i z důvodů věcné účelnosti má býti sociální ústav přičleněn k ministerstvu. Ovšem členové sociálního ústavu nemohou a nesmí pouze raditi a kritisovati úřad, nýbrž na nich bude, aby plnili vědecké a tím též praktické úkoly, k nimž úřad se svojí úzkou pravomocí není povolán, aneb nemá dostatečné síly. Cílem jest, aby sociální ústav byl národním aeropagem, šířícím nejen vědecké sociální poznatky, ale i vyšší sociální mentalitu. Avšak tu je třeba předem učiniti opatření, aby sociální ústav, má-li svému úkolu dostát, nestihl osud většiny vědeckých neb uměleckých akademií, které jak známo jsou sbory převážně konservativními. Bude sice třeba pracovati v úzkém kruhu povolaných a zvolených členů ústavu a posluchačům uzavřených pracovních odborech, ale tu všude musí býti zastoupeni lidé prakse a zástupci sociálně-hospodářské levice, representované zejména třídou dělnickou. Vedle této činnosti, která bude činností uzavřeného sboru vědeckého, bude předním úkolem sociálního ústavu, aby pořádal veřejné diskuse, propagační přednášky, výstavy atd.

V prvém čísle Sociální Revue byl otištěn zatímní orientační návrh činnosti tohoto ústavu. Navrhuje se 6 sekcí:

Sekce I., t e o r e t i c k á, zabývající se problémy sociologickými, sociálně-filosofickými, národohospodářskými teoriemi, zejména pak socialismem jakožto teorií.

Sekce II., s o c i á l n ě-p o l i t i c k á, rozdělena jest na podvýbor s o c i á l n ě-p o j i š ť o v a c í a podvýbor d ě l n i c k é h o o c h r a n n é h o z á k o n o d á r s t v í v širším slova smyslu; patří sem tedy též otázky odborových organisací zaměstnanců všech kategorií, stávky a výluky, mzdové soudy, tarifní smlouvy, nezaměstnanost, sprostředkování práce, vystěhovalectví atd.

Sekce III., s o c i a l i s a č n í, probírala by podrobné otázky družstevnické, dělnické podílnictví na správě a zisku, vnitřní zemědělskou kolonisaci, státní a obecní socialism a akce zespolečňovací vůbec.

Do sekce IV., t e c h n i c k o-h y g i e n i c k é, spadala by organisace práce vůbec, zejména psychotechnika, dále ochranná technika, zdravotnictví při práci a sociální zdravotnictví vůbec, tedy boj proti tuberkulose, prostituci, alkoholismu, snahy eugenické atd. Dále pak otázka bytové péče a reforma bydlení vůbec.

Sekce V., h u m a n i t n í, věnovala by se otázkám péče o mládež a matky, dorost, péče o invalidy a válečné poškozence, veřejnému chudinství a humanitním ústavům.

Sekce VI., e t i c k á, všímala by si života rodinného, sebevzdělávací činnosti zaměstnanců, dělnického umění, politického a společenského života dělnictva.

Pracovní prostředky a metody ústavu byly by následující:

1. Knihovna a čítárna odborných knih a revuí.
2. Bibliografie a archiv (výstřižky, referáty, doklady).
3. Pracovní schůze odborníků, teoretiků a praktiků podle sekcí.
4. Vědecké rozhovory a přednášky domácích a cizích sociálních pracovníků, ankety, sjezdy, lidové kursy.
5. Statistická zkoumání, výstavky sociální propagace, diagramy atd.

6. Vydavatelská činnost: revue, zprávy společnosti, odborné monografie, lidové brožury, propagační plakáty a letáky.

7. Exkurse, studijní cesty, styk s cizinou, zejména s cizími sociálními ústavy, literární soutěže.

Ovšem tento program není možno ihned uskutečniti, neboť neníme dostatečného počtu odborníků, aby ihned veškeré sekce mohly vyvinouti významnější organickou činnost, a rovněž času pro vědecké účely se v dnešní době po skrovnu dostává. Ústav bude teprve dorůstati svých úkolů. Právě proto nelze s jeho založením otálet, třebaže snad pro prvý rok omezí se činnost jeho na řadu vědeckých přednášek a diskusí.

Ministerstvo sociální péče ponese náklad ústavu, dá mu k disposici svoji knihovnu, místnosti a úředníka, jakožto sekretáře a proto musí mu býti ponechán vliv na jeho správu a vedení. Navrhuje se, aby dočasný ministr sociální péče byl vždy předsedou ústavu, jmenoval a doplňoval řádné členy v počtu šedesáti. Tito pak měli by právo kooptací doplniti se na počet o třetinu vyšší. Polovinu členů představenstva ústavu jmenuje ministr a polovinu řádní členové ústavu. Vedle řádných členů byli by též členové dopisující, kteří by měli právo účastniti se veškerých podniků ústavu s hlasem poradním.

Přesné stanovy sociálního ústavu vypracuje prozatímní výbor, který váženému shromáždění bude navržen.

Ke konci, než přítomní projeví své mínění o přednesených námětech, chtěl bych zdůrazniti pro naše politicko-sociální poměry charakteristický moment při vzniku českého sociálního ústavu. Není zakládán jakožto podnik svépomocný oposičními politiky a neoficielními vědci, jak tomu bylo při zakládání podobných ústavů v cizině, nýbrž jakožto oficielní ústav, zřízený vládou republiky.

Tato skutečnost jest dokladem, že i po dosažení státní samostatnosti, kdy národ náš i na poli hospodářském přestává býti národem námezdníků, dále platí a je uznávána Masarykova poučka, že otázka česká jest otázkou sociální. Vnitřní a zahraniční politika vnitrozemního, středního a demokratického státu musí budovati na české idei humanitní a sociální spravedlnosti. Svéráznost ústavu bude vyplývati ze samostatného řešení domácích otázek a poměrů v rámci světových zkušeností a českost jeho nechť dále jeví se ve významu a vlivu, jaký sociální ústav — doufejme — bude míti na české myšlení a konání.

Referát dra. Šterna vyvolal čilou debatu, jež podala mnoho zajímavých pokynů a námětů.

Prof. Dr. E. Svoboda vyslovuje přání, aby při ústavu byla zřízena také sekce právní, poněvadž není takřka zákona, který by neměl sociálních důsledků; a tu jest dle jeho názoru důležito, aby této sekci byly přikazovány k posouzení věci, které se projednávají, aby k nim zaujala stanovisko. Upozorňuje dále na význam sekce etické, zejména v dnešní době, kdy jest nutno ve všech vrstvách pracovati k mravní obrodě.

V zastoupení Československého odborového sdružení ujal se slova p. K. Gruncl. Mluví o nedostatcích a obtížích dosavadní sociální praxe, ježto se jí namnoze nedostává potřebné vědecké

oprv a vítá s povděkem zřízení ústavu, který měl by býti státem bohatě dotován, aby mohl úkolu svému čestně dostáti; přislibuje konečně součinnost dělnictva při budování ústavů.

Dr. Odstrčil přimlouvá se rovněž jako prof. dr. Svoboda za zřízení sekce právní, která by věnovala pozornost právu sociálnímu a jež by právně formulovala problémy sociální. Navrhuje zřízení sekce sociálně-lékařské, která by řešila specielně problém lékařský, přihlížejíc k úrazovému lékařství a k zvláštním úkolům lékařským v pojištění invalidním a starobním. Odůvodňuje dále důležitost sekce mathematicko-statistické, kde by se statisticky vysetřovaly a mathematicko-statisticky zachycovaly speciální otázky sociálně politické.

Referent dr. Štern zastává proti tomu navržené rozdělení dle látky a nikoliv dle odborů, poněvadž je nutna při všech otázkách, jež budou řešeny, spolupráce všech, bez rozdílu, ke kterému odboru kdo přísluší.

Dr. Matys upozorňuje na nutnost zachování kontinuity s tím, co dosud v tomto oboru bylo námi vykonáno. Při naší universitě existuje sekce sociologická, v Technickém museu na Hradčanech jest sekce sociálně- politická a tam jest zajisté nahromaděn materiál, který by měl býti převzat sociálním ústavem, aby toho, co zde již je, bylo použito a aby ústav tím, že by nenavázal na práci již vykonanou, nebyl překážkou a brzdou činnosti, která se již dříve rozvinula v celé řadě českých korporací a kterou český člověk vydal ze své iniciativy.

Poslanec Johanis vzpomíná svízelné práce v oboru sociální politiky za režimu rakouského, kdy jsme byli odkázáni na cizí literaturu a cizí statistiky; zřízením našeho ústavu bude mnohým nedostatkům odpomoženo, ačkoliv netají se přesvědčením, že jest u nás dosud málo smyslu pro otázky sociální a že stěžejním úkolem budovaného ústavu musí býti šíření zájmu a pochopení pro tyto otázky tak eminentní důležitosti. Zdůrazňuje poslání sekce technicko-hygienické, která bude pečovati o sociální zdravotnictví a zejména o válečné poškozence a konečně doporučuje vydávání nějakého orgánu, který by šířil pochopení pro otázky sociální.

M. r. prof. dr. Lukáš odůvodňuje užitečnost zřízení sekce informační, která by vychovala u nás činitele, kteří by nejen sociálně-politicky cítili, ale také pracovali. Mluví dále o významu knihovny, která bude při sociálním ústavu zřízena a vzpomíná při té příležitosti vzorně vedených odborných knihoven v cizině. Knihovna musí býti tak upravena, aby podávala živý rejstřík o všem tom, čeho odborník pro sebe právě potřebuje. Knihovna ústavu budovaného získala již cenný dar knižní z knihovny zemského výboru, kde se otázkám sociálně-politickým věnovala značná pozornost.

Navazuje na řeč m. r. dra. Lukáše, doporučuje ú. r. Jos. Tomas zřízení katalogu, který by roztřiďoval odbornou literaturu dle látky; za příklad uvádí sociální ústav v Paříži, kde svazky jsou srovnány podle jednotlivých hesel. V katalogu doplňuje se látka každý den a registrují se i celé velké články. Sekretariát ústavu má si k tomu účelu opatřiti seznamy hlavních knihoven pražských.

Dr. Bouček navrhuje zřízení sekce lékařské, která by mohla ihned zahájiti činnost a vykázati, jak doufá, brzy konkretní výsledky. Mluví o boji proti tuberkulose a o svých zkušenostech v tomto oboru. Lékař musí míti nějaké forum, musí jíti do širokých vrstev, poučovati a vychovávati. Jest třeba pořádati výchovné kursy ve srozumění s ministerstvem veřejného zdravotnictví.

Dr. Hanousek podotýká k návrhům dra. Odstrčila, že sekce sociálního ústavu měly by vlastně býti především školou, která by studovala, a úkolem státního statistického úřadu jest, aby ústavu sociálnímu dal výsledky své práce k disposici.

Sl. dr. Alice Masaryková navrhuje zřízení sekce sociálně-lékařské. V této by se mělo pracovati zejména k tomu, aby lékaři správně chápali otázky technické a technici aby nazírali správně na otázky lékařské; neboť jen při vzájemné součinnosti a konsolidaci všech metod pracovních docílí se zdárného výsledku. Uvádí dále formální návrhy pro zřízení sekcí V. a VI., zejména žádá, aby obor sekce V. byl nazýván: sociální péče. Ústav sociální musí býti určitým, jasně formulovaným odůvodněním poměrů, musí býti ústavem výchovným, který by měl životodárný vliv na všechny školy, který by upravil svůj poměr především k universitě a navázal tak na to, co již bylo vykonáno. Slibuje konečně součinnost a eventuelní pomoc Červeného kříže.

Doc. dr. Krejčí dokazuje, že bude nutno a v zájmu věci prospěšno utvořiti dva druhy sekcí: sekce odborné pro jednotlivé otázky právnické, lékařské atd., a sekce věcné. Otázky projednávané mají projíti oběma těmito sekcemi, nebylo-li by možno mezi nimi rozdíl překlenouti. Vyžaduje to prospěch ústavu, nebáti se utvořiti více sekcí, vždyť jest záhodno, aby jednak pokud možno široké forum o otázkách se poradilo, jednak, aby zase ku př. právníci pohromadě podebatovali o záležitostech, spadajících do oboru jak sociálního, tak právnického atd.; to vše vyžaduje zřízení obou druhů sekcí.

Dr. Bouček míní, že nezáleží tolik na rozdělení sekcí a uvádí, že ani sekce lékařská na příklad nemusela by býti sekcí čistě lékařskou. Vždyť mnoho otázek zdánlivě čistě lékařských (tuberkulosa) stalo se také otázkou kultury, otázkou etickou. S tím úzce souvisí i otázka abstinence jakož i prostituce. A tu jest zajisté nutna součinnost všech pracovníků bez rozdílu odborné kvalifikace.

M. r. Tůma konstatuje, že jest hlavní věcí, aby se začalo pracovat a abychom si uvědomili, co chceme. Tato kostra s nepatrnými změnami úplně postačí a potřeba a zkušenost sama ukáže nám, co se má upraviti dále. Hlavní věcí jest, aby se začalo pracovat, abychom se nezastavovali na formalitách.

Ministr dr. Winter shrnul na to výsledky celé debaty. Jsou to:

1. všeobecný souhlas, aby sociální ústav byl zřízen;

2. aby byl zřízen jako část ministerstva sociální péče, již k vůli tomu, aby mohl používati těch poměrně bohatých prostředků, které ministerstvo sociální péče spíše má, než kdyby stál na samostatném podkladě.

3. Pokud jde o program tohoto ústavu, byl vysloven v celku souhlas s návrhem referenta.

Debata se hlavně zabývala vnitřním rozdělením agendy. Ministr rovněž soudí, že otázka pracovních odborů není tak ožehavá. Určité

otázky bude muset ústav řešiti ne z hlediska toho, do které sekce jsou přiděleny, nýbrž z hledisek, které přicházejí v úvahu. Ústav bude hleděti použíti zkušeností a nebude míti ctižádosti po tom, co bylo již vykonáno předchozími. V tom bychom byli shodni. Přípravný výbor, až bude sestavovati přesnou organisaci ústavu, bude přihlížeti k podnětům, které z debaty vyplynuly.

Navrhuje, aby byl zřízen p ř í p r a v n ý v ý b o r, který by vypracoval přesný program organisace a rokoval o dalším postupu. Po úradě, konané v ministerstvu sociální péče, dovoluji si navrhnouti, aby do tohoto přípravného výboru mimo súčastněných úředníků ministerstva sociální péče, kteří z vlastní iniciativy a lásky k věci budou spolupracovati, byli jmenováni pp. ministr zahr. záležitostí dr. B e n e š, který slíbil, že se práce ujme, prof. dr. Engliš, prof. dr. Gruber, prof. dr. Haškovec, sl. dr. Alice Masaryková, inž. Špaček za Masarykovu akademii práce, posl. Tayerle a posl. dr. Vrbenský.

Ministr dále prohlašuje, že nejde o definitivní ustavení, později bude přihlíženo ke všem možným složkám společnosti, aby se necítily odstrkovány, a prosí, aby jmenovaní pánové a sl. Masaryková vypracovali v nejbližší době plán pro další postup. Konstatuje pak souhlas přítomných s navrženým přípravným výborem, poděkoval ministr za účast přítomných a skončil významnou schůzi.

Výkaz cenových pokut

odvedených ministerstvu sociální péče podle zákona ze dne 28. května 1919 čís. 299 Sb. z. a n. cenovými soudy v roce 1919 (t. j. od vydání zákona do 31./12. 1919):

I. V Čechách:

	Kčs.		Kčs.
Bělá p. Bezd.	195.15	Jičín	712.—
Beroun	756.—	Jílové	460.—
Bílina	40.—	Kamenice n/L.	376.10
Blatná	1.814.53	Karlín	729.—
Brandýs n. L.	4.623.10	Klatovy	309.60
Broumov	135.—	Kolín	1.195.36
Budějovice	360.—	Kostelec n/Č. L.	100.—
Čáslav	120.—	Kouřim	6,927.60
Český Brod	981.60	Králové Městec	292.50
Česká Skalice	100.—	Kralovice u Plzně	2.695.34
Dolní Kralovice	1.579.24	Král. Vinohrady	189.72
Hory Kašperské	183.86	Křivoklát	44.—
Hořovice	270.—	Kutná Hora	124.80
Hradec Králové	936.—	Liberec	2.187.—
Humpolec	80.—	Libochovice	160.—
Cheb	3.019.56	Lišov	177.84
Chlumec n/C.	97.20	Lomnice n/Pop.	32.—
Chotěboř	1.416.87	Louny	2.212.19
Chrudim	153.60	Mariánské Lázně	389.70
Jesenice	4.777.25	Mělník	1.363.77